

Top Yine Santra da

– KENAN KOÇ · 29 Ekim 2014

Top koyduk yine santraya, çaldı düdük... Başlanacak işte ; bir o, bir bu... Vuran vurana ... Kimi kornere, kimi auta, kimi taca, kimi tekme tokat, kimi el ense. Kale de kara kömür yüzlüm. Yedi hayattaki son golünü çoktan ve yoktan yere... Bariz ofsayt tan hem de!

Olan ortada. Artıyor gittikçe gol yiyenler. O yasta, bu yasta, bir kabus kara bulutlar da çökmüş yurdumuza. Vah delikanlım, vay babam, gencim bebeğim, çınarlarım. Aslında sizlersiniz atılan kömür gibi sobalara. Kömür oldunuz, kül oldunuz, boğuldunuz ihmalkar dumanlar da; son nefesinizde şahadet dudaklarınız da. Tabutlar imal edilip durmakta acele . Sipariş verildi bayraklar. Sarmak için kefenlerinize! Oysa sizler; canlar, can içleri, bahtsız garibanlarımız çoktan kanatlarındasınız meleklerin. Yeriniz köşe başı cennetin.

Ne vaazlar verilecek peşinizden. Ne şiirler yazılacak. Ne makaleler, ne tiyatrolar. Siz bırakın o tantanalara; bırakın tiyatro eserlerini. Bırakın aktörleri. Bırakın maskeli jönlere. Uyuyun mışıl mışıl. Dinlensin yorgun bedenleriniz dolaşsın hürce ruhlarınızı.

İnanmayın nutukçulara. Boş verin! İnanmayın; ellerine tutuşturulmuş notları okuyanlara. "Sorumlular cezalandırılacaktır. Adalet tecelli edecektir !!" teranelerine. Boş verin işte.

Eşiniz, çocuklarınız, anan, baban ve bu yurdumuz insanları elbette ağıtlar yakacaklar dizi dizi. Devlet erkanı yaslar ilan edecekler. Öte yandan yaslar olacak, matemler yaşanacak duyarlı yürekler de... Ne yarar be mavi gözlüm, neye yarar kömür karası yüzlüm, alnında o hep taşıdığı ışık söndükten sonra ! Evlatlarınıza hikayeler anlatacağız, eşlerinize de ; alınlarından ,gözlerinden öpeceğiz. İyi güzel de ... Hangi hikaye teselli edecek ve getirecek sizleri geriye.

Güvenmesin bize; ne eşiniz ne bebeleriniz . Ağlarız, zırlarız üç beş belki avuç avuç; yok şu idi yok bu idi ileri geri, telin ederiz, bağırır çağırır meydanlara çıkarız. Sonra geçer zamanlar ;bir bakmışsın ; unutulmuş gidivermiş ,hiç te ders almadan, çıkarmadan.. Öyle ya böyle gelmiş ,böyle gidecektir işte. Yine yer içeriz; biz insan oğluyuz.

Siz alışkındınız toprakta olmaya zaten. Kavuştunuz ebediyen! Bol olsun toprağınız ... Mekanınız cennet! Biliyorum yine de affettiniz sizler bizleri. Ne kadar soylu ve asilsiniz.